

6. VANGEN MET DE ZEEFVAL.

Een zeefval is een zeer eenvoudig vangmiddel, waarvan men evenwel veel gemak kan hebben, vooral als men een zelfwerkende gebruikt. Ik gebruik enkele stuks, voorzien van een struikeldraad en een tweedelig stelhoutje. De moeilijkheid is meestal, dat er wel vogels onder de val komen, maar dat ze de draad niet raken.

Voor zover het om waterhoentjes gaat valt dat wel mee, want de soort heeft zeer lange tenen, die nogal wat ruimte vragen. Toch haalden deze rallen mij soms het aas (meestal brood) onder de val weg. Dit bracht mij op het idee, het aas aan de struikeldraad vast te binden en toen ging het goed. Ik ving op die manier achter elkaar 5 stuks op één morgen. Als aas kan men vogelzaad nemen en/of broodkruimels.

Deze val heb ik met succes voor de vangst van individuele kramsvogels gebruikt. Men moet ervoor zorgen, dat er nergens in de buurt nog appels liggen, anders lopen ze bij voorkeur naar de verkeerde. Nu zal men zien, dat ze zonder de draad te raken, toch de appel onder de val uit kunnen werken om dan onbedreigd de maaltijd voort te zetten.

Hierop vond ik het volgende. Men neemt twee appels en plaatst deze boven op elkaar. Door de bovenste loopt de struikeldraad (geen gat maken, maar een messnede, waarin de draad klem komt te zitten) Bij het stellen van de val zorgt men, dat de bovenste appel "scherp" staat, zodat de zaak bij de minste beroering instort. Het gemakkelijke van deze vallen is, dat ze onopvallend kunnen worden opgesteld op plaatsen waar men vanwege de publieke belangstelling niet met netten o.i.d. kan werken.

Voor het vervaardigen van de val gebruikte ik een geraamte van 6 mm betonijzer, overspannen met fijnmazig gaas. Hierbij dient men er op te letten, dat de scherpe uiteinden naar de buitenkant worden weggewerkt, zodat de gevangen vogels, die nogal wild te keer gaan in de val, zich niet verwonden. Het stelhoutje moet men secuur maken van een lichte houtsoort. Belangstellenden wil ik op verzoek gaarne een schetsje sturen.

R.Schut,
Tuinweg 2
Meppel